

0 nouă condamnare CtEDO în cazurile de reținere ilegală și tortură aplicate în aprilie 2009

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a pronunțat astăzi hotărârea în cauza Muradu v. Republica Moldova (Plângerea no. 26947/09). Cauza se referă la încălcări ale drepturilor omului care au avut loc în aprilie 2009. Hotărârea poate fi accesată [aici](#).

Context general

Reclamantul s-a plâns pe violarea art. 3 (tortură), 5.1, 5.3, 5.4 și 5.5 (reținere și arestare ilegală) din Convenție. Mai multe detalii despre cazul reclamantului, pot fi accesate [aici](#).

Constatării Curții

Curtea constată că autoritățile au luat cunoștință de acuzațiile reclamantului cel târziu la 13 aprilie 2009 (a se vedea paragraful 34 din Hotărâre). Avocatul reclamantului a făcut o plângere oficială în ziua următoare (a se vedea paragraful 35 din Hotărâre). Din observațiile guvernului (a se vedea punctul 38 din Hotărâre) reiese clar că reclamantul a fost în țară până la 4 august 2010, adică mai mult de un an după ce autoritățile au aflat de acuzațiile sale. Nu a existat nicio informație conform căreia, în perioada respectivă, reclamantul ar fi fost invitat în fața autorităților și nu s-a prezentat. Dimpotrivă, el a fost intervievat de organul de urmărire penală sau a interacționat cu procuratura ca parte a procedurilor penale împotriva acestuia (a se vedea paragrafele 32 și 33 din Hotărâre).

Curtea a statuat că, nu este clar ce a împiedicat autoritățile, în cursul anului inițial al anchetei, să efectueze lista acțiunilor de investigație menționate de guvern în observațiile sale (a se vedea punctul 52 din Hotărâre), cu atât mai mult încât la 13 în aprilie 2009, reclamantul a descris cum arată mai mulți ofițeri de poliție pe care i-a acuzat de rele tratamente (a se vedea paragraful 34 din Hotărâre).

Curtea consideră că neîndeplinirea măsurilor esențiale de investigație în primul an crucial după plângere a redus considerabil eficiența anchetei, care a fost deschisă în cele din urmă doar la 21 decembrie 2011 (a se vedea punctul 38 din Hotărâre). Curtea reiterează faptul că întârzierile în investigarea relelor tratamente sunt incompatibile cu obligațiile asumate în temeiul articolului 3 al Convenției (a se vedea, de exemplu, IE împotriva Republicii Moldova, nr. 45422/13, § 41, 26 mai 2020).

Se observă, de asemenea, că ancheta a fost suspendată între 2012 și 2018 și este încă în curs. Având în vedere deficiențele din cadrul anchetei inițiale menționate la alineatul precedent, eșecul solicitantului de a coopera

ulterior ca urmare a părăsirii țării nu poate fi considerat decisiv în aceste condiții. Din același motiv, Curtea constată că ancheta care este încă în curs a fost deja afectată de ineficiență și, prin urmare, plângerea formulată de reclamant nu poate fi considerată prematură.

De asemenea, Curtea a constatat violarea art. 5.3, 5.4 și 5.5 având în vedere acțiunile procurorului și judecătorilor, sub aspectul aplicării reținerii ilegale și aplicării arestului în privința reclamantului.

Curtea a decis unanim existența violării art. 3, 5.3, 5.4 și 5.5 din Convenție de către Guvernul Republicii Moldova și a decis de a acorda reclamantului suma de 15.000 euro în calitate de prejudiciu moral și suma de 840 de euro în calitate de costuri și cheltuieli.

Reclamantul beneficiază de servicii de reabilitare în cadrul Centrului de Reabilitare Victimelor Torturii "Memoria".

Reclamantul a fost reprezentat în fața CtEDO de avocata Violeta Gașițoi și avocatul Asociației Promo-LEX, Vieru Vadim.

Pentru informații suplimentare:

Vieru Vadim, Avocat

Email: vadim.vieru@promolex.md

Tel: +37368017507